

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1686/2021
18.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, др Илије Зиндовића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају пуномоћници Драган Ђурић и Биљана Ђурић, адвокати из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... чији је заједнички пуномоћник Бранко Васиљевић, адвокат из ... и ДД из ..., кога заступа пуномоћник Небојша Лозић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2495/20 од 26.11.2020. године, у седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2495/20 од 26.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2495/20 од 26.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 726/20 од 29.07.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете у односу на туженог ББ, који је обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљени физички бол 60.000,00 динара и за претрпљени страх 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.11.2019. године до исплате, док је у преосталом делу захтев за накнаду нематеријалне штете у односу на туженог ББ одбијен као неоснован, за претрпљени физички бол за износ од 590.000,00 динара до тражених 650.000,00 динара, за претрпљени страх за износ од 460.000,00 динара до тражених 500.000,00 динара са законском затезном каматом на одбијене износе. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете у односу на туженог ББ за претрпљене душевне болове због умањења животне активности у износу од 280.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености у износу од 50.000,00 динара све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и тужбени захтев за накнаду материјалне штете у износу од 190.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке тужени ББ је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.467,26 динара са законском

затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је у целини као неоснован тужбени захтев у односу на тужене ВВ, ГГ и ДД којим је тражено да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени физички бол износ од 650.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 500.000,00 динара, за душевне болове због умањења животне активности износ од 280.000,00 динара, за душевне болове због наружености износ од 50.000,00 динара све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и тужбени захтев за накнаду материјалне штете у односу на ове тужене у износу од 190.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да туженом ГГ накнади трошкове парничног поступка у износу од 178.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке обавезан је тужилац да туженом ДД накнади трошкове парничног поступка у износу од 178.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2495/20 од 26.11.2020. године ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени ДД је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. У конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Тужилац у ревизији указује на погрешну примену одредбе члана 13. Закона о парничном поступку, што спада у домен битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тог закона, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом за накнаду штете у погледу основа одговорности и висине правичне новчане накнаде, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, па разлози ревизије којима се делом оспорава утврђено чињенично стање, није дозвољен ревизијски разлог на основу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 13.04.2016. године, са тужбеним захтевом за накнаду штете у односу на тужене као солидарне дужнике у укупном износу од 1.920.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела (1.670.000,00 динара) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић